

II. NEDJELJA PO BOŽIĆU 03.01.2016.

07:00 sati Rana župna misa
09:00 sati **OTOK**; Na nakanu
09:00 sati **CIRKOVLJAN**; + čl. ob. REŽEK MATIJA, DOROTEJA, BLAŽ, AGNEZA i JULIJANA
10:30 sati **POLDANJICA**; *Zahvalnica za 50. g. braka obitelji PETRA i EMILIE ŠESTAN
*VLAH FRANJO, TEREZIJA i MATIJA

04. ponedjeljak	07:00 sati *KUTNJAK FRANJO, ELIZABETA; PAVČEC KARLO i MARIJA *MARTINEC ALOZIJE
05. utorak	07:00 sati *RADIKOVIĆ JOSIP; *+čl. ob. BLAŽEKA JOSIPA i + čl. ob. SCHNORENBERG 08:00 sati OTOK ; Na nakanu sela OTOK u prigodi blagoslova kuća 09:00 sati OTOK ; Blagoslov kuća; jedan počinje od broja 1., a drugi od kapelice 18:00 sati <u>Blagoslov vode</u> uoči blagdana Bogojavljanja, Svetih Triju Kraljeva
06. srijeda	SVETKOVINA BOGOJAVLJANJA SVETA TRI KRALJA – BLAGDAN DJETINSTVA 07:00 sati Rana župna misa 09:00 sati CIRKOVLJAN ; 10:30 sati POLDANJICA ; *ZVORNIK ĐURO, MAGDALENA i IVEK
07. četvrtak	ujutro nema mise 18:00 sati *IVAN LABAŠ *Za duše u čistilištu
08. petak	07:00 sati *Zahvalnica za 45. g. braka obitelji FRANJE i IVANKE PETKOVIĆ *Na nakanu 18:00 sati + MARTINEC IVKA i STJEPAN Prije mise ispunjava, a poslije mise priprema za roditelje i kumove
09. subota	07:00 sati ZVORNIK VLADIMIR i + čl. ob. ROGINA 18:00 sati Krsno slavlje ; 1. LEPEN ANTONIJA, 2. REA VERLI

KRŠTENJE GOSPODINOVO 10.01.2016.

07:00 sati Rana župna misa
09:00 sati **CIRKOVLJAN**; VADLJA CECILIA i BRELJAK VINKO i ANA
10:30 sati **POLDANJICA**; *BOGOMOLEC RUDI, VAHTARIĆ KARLO, JELENA, IVAN i MARIJA

TISAK: GK, MAK, Listić Sv. Jakoba, MARIJA, SiM, VERITAS, LJUDIMA PRIJATELJ

Preplata vjerskog tiska, uzmite listić i popunite

RASPORED BLAGOSLOVA OBITELJI

03.I.2016. nedjelja

14 sati T. Ujevića – D. Tadijanovića (par i nepar)
14 sati Istarska i Frankopanska (par i nepar)

04.I.2016. ponedjeljak

08:30 sati M. Gubca – J. Bedekovića (nepar)
08:30 sati M. Gubca (par)

14 sati Ludbreška – Dravska (par)

14 sati Ludbreška – Dravska (nepar)

05.I.2016. utorak

08 sati **OTOK**: Misa

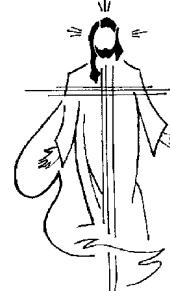
09 sati Blagoslov

Druga nedjelja po Božiću

Lístíć sv. Jakoba

broj 675

3. siječnja 2016.

U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog. Ona bijaše u početku u Boga. Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa.

Svemu što postade u njoj bijaše život i život bijaše ljudima svjetlo; i svjetlo u tami svjetli i tama ga ne obuze.

Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet; bijaše na svijetu i svijet po njemu posta i svijet ga ne upozna.

K svojima dođe i njegovi ga ne primiše. A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime, koji su rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego - od Boga.

I Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu - slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca - pun milosti i istine.

Sv. Aurelije Augustin

Evangelje po Ivanu (Iv 1, 1-5.9-14)

ZAMILOVANI U LJUBLJENOME

Krist je postao čovjek radi nas ljudi, da budemo djeca Božja i da možemo živjeti život u punini ljubavi. Onaj koji je oduvijek, postao je dio našega vremena, nastanio se među nama da bi nam pokazao način na koji i mi možemo postići da budemo zauvijek u Ljubavi.

Nastani se među nama

Bitna istina kršćanstva je činjenica vjere u Božju stvarnu i djelatnu prisutnost. Bog u kojega mi vjerujemo nije daleki bog, nego Prisutni Bog. Bog koji se pokazao zainteresiran za nas. Isus, Krist nam je obećao da će biti s nama u sve dane do svršetka svijeta. Iz te vjere u stvarnu Božju prisutnost kršćani crpe snagu za poštivanje svakoga trenutka, svakoga prostora, svake situacije i svakoga čovjeka. Ako je naš Otac prisutan uvijek i za sve i mi, njegova djeca po Kristovu Duhu moramo biti spremni na činjenje dobra uvijek i za svakoga.

Vjera u Gospodinu Isusu

Trajno činjenje dobra svakome kome je naša ljubav potrebna, moguće je postići ako slijedimo red koji je zapisan u današnjem drugom čitanju u poslanice Efežanima.

Prije nego li će spomenuti ljubav Efežana prema svima svetima, tj. svim kršćanima, apostol Pavao spominje njihovu vjeru. Time nam svjedoči da je za istinsku ljubav prema bližnjemu potrebna istinska vjera u Isusovu Radosnu vijest o Bogu Ocu koji je ljubav. Onaj tko vjeruje ne može ne ljubiti. Pritom neće čeznuti za pohvalama, riječima odobravanja ili vlastitoj promociji, nego će mu biti najvažnije činjenjem dobra navještati Evanđelje. Ljubi radi Boga, ljubi radi Ljubavi.

Zato je prilika zastati i razmisliti o svojoj vjeri. Je li naša vjera razlog našeg djelovanja? Potiče li nas naša vjera na djelovanje? Prepoznaje li se naša vjera po djelima?

Duh mudrosti i objave

Apostol zahvaljuje Bogu za dobrotu Efežana i moli se da ne posustanu. Prva stvar za koju moli je Duh mudrosti i objave, koji će svakome od onih koji su Kristu povjerovali pomoći da spozna Boga Oca i njegova Sina, Gospodina našega.

Spozna Boga u ovom kontekstu nije prvenstveno intelektualno zahvaćanje otajstva Božja, jer to do kraja nije niti moguće, nego se radi o spoznaji cjelokupnoga čovjekova bića da je najmudrija životna odluka u potpunosti prihvati i djelatno živjeti Božju objavu. Ta spoznaja se stječe na koljenima u predanoj molitvi iskrena srca.

Prosvijetlio vam oči srca

Nakon što cjelokupnim bićem spoznamo koja je najmudrija životna odluka, apostol nas potiče i svojim zagovorom prati da u molitvi nađemo još jednu istinu. Moli da nam Bog prosvijetli oči srca kako bismo upoznali što je najvrjednije što možemo postići u životu. Nisu to blaga ni bogatstva, ni uspjeh ni slava ni moć, nego dioništvo u baštini Božjoj u zajednici s Trojedinim Bogom i svetima. To je nada koja nam daje snage. To je slava koja čeka one koji ustraju do kraja.

To je ujedno i zadatak svima nama koji želimo biti u vječnom zajedništvu s Bogom. Zadatak koji od nas traži da provjerimo koji su naši stvarni prioriteti te da se obratimo u skladu s Božjom voljom. Da vjerom spoznamo Boga koji je stvarno prisutan među nama, opredijelimo se za njega i to očitujuemo nesobičnom ljubavlju.

N. K.

PETORICA KRALJEVA

U evanđeoskom tekstu koji čitamo na svetkovinu Bogojavljenja, spominju se

petorica kraljeva ako ćemo kraljevima nazvati i mudrace s Istoka. Jedan od kraljeva je traženi, a četvorica ga traže.

Prvi od njih je Isus Nazarećanin, za kojega vjerujemo da je Krist, Kralj svega stvorenenja. Kralj je to koji zbunjuje, koji svojim postupcima nijeće sve predrasude i pretpostavke. Krist se imao roditi u Betlehemu kao što su to znali objasniti glavari svećenički i pismoznaci. No oni nisu mogli ni pretpostaviti da se to proročanstvo odnosi na odbijeno dijete rođeno u štali. I tu je čudo koje čini Bog. Ispunjena proročanstvo, ali se ne ograničava ljudskim tumačenjem tih riječi. Isus, Kralj rođen u štali, uči nas da imamo otvoreno srce. Da budemo spremni prihvati Krista, a ne svoju viziju obećanoga Mesije. Kada postanemo siromašni duhom na nama će se ispuniti blaženstvo koje će tri desetljeća kasnije izreći Kralj na gori. Daleko od palača i metropola. Izreći će onaj koji je rođen izvan gradskih zidina i koji je izvan njih umro. Onaj koji je ušao u ljudsku povijest da je osmisli i promijeni na bolje.

Toga Kralja koji zbunjuje traže dvije vrste tražitelja. Prvi od njih su kao tri kralja koji su došli iz daleka simbolizirajući Novi Savez u kojemu nije bitna pripadnost narodu, nego pripadnost Kristu. Tradicija trojicu kraljeva prikazuje kao priпадnike različitih rasa izričući tako svjedočanstvo da se Isus rodio za sve ljudе bez obzira na razlike među njima. Kršćanstvo ne poznaje isključivost, a kršćani nikoga niti podcjenjuju niti precjenjuju. Svi smo djeca istog Oca koji je oslobođio Sin davši nam snagu Duha Svetoga. Prva stvar koju nas trojica kraljeva mogu naučiti je prepoznavanje znakova vremena. Ne radi se o astronomiji ili astr-

ologiji, nego o otvorenim očima i otvorenom srcu. Ne radi se o neuobičajenoj prirodnoj pojavi, nego poruci koju nam Bog preko toga upućuje. Kada uočimo i shvatimo ne preostaje nam ništa drugo nego krenuti na put. Stvaran ili u duhu, ali uvijek s istim ciljem - pokloniti se novorođenome Kralju.

U traženju Krista Kralja i nas put najprije vodi u palače, u sjedišta kulta, vlasti i moći. Ali tamo nema Isusa. Postoji tek naučena formulacija o tome gdje se ima roditi Krist i pasivnost da ga se potraži. Bog ne živi u zdanjima koje ljudi grade sebi na slavu. Trojica kraljeva darivaju Isusa vrijednostima donesenim s Istoka. Dojenčetu u jaslicama to ne treba kao što Bogu ni jedan naš dar nije potreban, ali je vrijedan jer da je znak opredijeljenosti za Boga i želje da mu se predamo. Nakon susreta s Kristom trojica kraljeva primaju objavu koja ih potiče kako dalje postupati. Postaju dionici onoga što se događa miljenicima Božjim. Bog im u snu daje odgovore i upute za život. Više ne moraju tražiti. Dobivaju plodove susreta s Bogom. Konačno, trojica kraljeva se vraćaju u svoju zemlju drugim putem. Kao što je, iskustveno svjestan onoga što govori, sažeto izrekao Charles de Foucauld: Kada sretнемo Isusa moramo se vratiti drugim putem kući: putem obraćanja, a ne putem prošlosti.

Peti kralj je uznemireni Herod. I on traži Boga, ali ne zato da bi se na njemu nadahnuo, nego ga traži da bi ga uništoio i zauzeo njegovo mjesto. On ne kreće na put, nego ostaje u udobnosti svojih odaša. On ne traži sam, nego očekuje da mu drugi objasne i istraže. I na koncu ne ide u Betlehem da bi se poklonio, nego da ubio nedužne.